

Strokovni list poštnih nameščencev

Štev. 5.

V Ljubljani, dne 10. maja 1932.

IV. leto.

**X. redni letni občni zbor
„DOBROTE“**

obsmrtnega podpornega društva poštnih nameščencev v Ljubljani, se bo vršil dne 29. maja 1932 dopoldne v Beli dvorani hotela „UNION“ v Ljubljani, Miklošičeva cesta. — Pričetek ob 8:30.

Ako bi ta občni zbor ob tej uri ne bil sklepčen, se bo pričel pol ure kesneje, t. j. ob 9. uri in bo sklepčen ne glede na število navzočih članov.

DNEVNI RED:

1. Poročilo upravnega odbora in pregledovalcev računov.
2. Predlogi odbora in članstva.
3. Eventualna izprememba pravil.
4. Dopolnilne volitve.
5. Slučajnosti.

Predlogi članov se morajo najkasneje 8 dni pred občnim zborom pisмено prijaviti odboru, ker se drugače o njih na občnem zboru ne bo sklepalo.

ODBOR.**Uredba o draginjskih dokladah za
poštne provizioniste.**

V zadnji številki je »Poštar« opozoril na pooblastilo finančnega zakona za l. 1932/33, ki pooblašča ministrski svet, da izda na predlog finančnega ministra uredbo o draginjskih dokladah provizioniranih poštnih služiteljev (bivših poštnih slov, selskih poštnih slug, selskih pismonoš in pavšalnih slug), njih vdov in sirot. — In res je izšla v »Službenih novinah« že dne 16. aprila t. l. zgoraj citirana uredba, od katere je šinil sicer skromen, a topel žarek preko velega lica naših zagrenjenih provizionistov.

Ker obsega uredba le 5 kratkih členov, priobčujemo besedilo v celoti:

Čl. 1.: Provizionirani poštni sli v Sloveniji, Dalmaciji, na otoku Krku in Kastavščini ter njih vdove in sirote, ki se jim izplačuje provizija (pokojnina) iz državnih sredstev skladno s čl. 255. finančnega zakona za leto 1928/29, prejema po 250 dinarjev mesečno, če prejema provizijo ena ali več sirot.

a) oni, ki prejema osebno provizijo: 250 dinarjev mesečno;

b) vdove, ki prejema rodbinsko provizijo: 150 dinarjev mesečno in

c) sirote, ki prejema sirotinsko provizijo: 100 dinarjev mesečno ne glede na to, če prejema provizijo ena ali več sirot.

Čl. 2.: Provizionisti iz čl. 1 nimajo pravice do rodbinske draginjske doklade.

Čl. 3.: Osebna draginjska doklada gre od 1. aprila 1932 dalje in se izplačuje pod pogoji, ki veljajo za državne upokojece.

Čl. 4.: Finančni minister sme draginjsko doklado zviševati, zniževati ali ukinjati.

Čl. 5.: Ta uredba dobi obvezno moč z objavo v »Službenih novinah«.

Draginjske doklade so torej določene in se bodo nedvomno pričele nakazovati v najkrajšem času. Treba je le še počakati navodil za izvršitev s strani nadrejenega prometnega ministrstva. Novi prejemki niso ravno iz-

datni, če pa pomislimo, da smo to uredbo zaman pričakovali v boljših in dobrih časih, šele spoznamo uvidevnost in dobro voljo sedanjih funkcionarjev. Iz določila čl. 3 sklepamo, da bodo morali vsi provizionisti predhodno predložiti prijave za prejemanje draginjskih doklad, ki so predpisane za drž. upokojece. Verjetno je tudi, da bodo z izplačevanjem provizij za bodoče poverjene krajevno pristojne finančne direkcije. Bodi torej tako ali drugače, najvažnejše je, da je led prebit in glavna ovira, ki je do sedaj onemogočala izplačevanje draginjskih doklad provizionistom, definitivno odstranjena. Letošnji, v ta namen dovoljeni kredit je sicer nezadosten, vendar smo uverjeni, da se bo izhod našel, saj gre za primeroma prav nizko vsoto.

Državni interes je zahteval, da je bilo po prevratu podržavljenih čimveč neerarnih (razrednih) pošt. Tekom časa je ta potreba pojenjala, izkazalo pa se je tudi, da je vzdrževanje državnih pošt v primeri z vzdrževanjem pogodbenih pošt precej dražje, kar je dalo povod prvemu večjemu razdržavljenju v letu 1929.

Ker razvoj v to smer gotovo še ni končan in se bo zato število pogodbenih pošt prej ali slej še pomnožilo, upravičeno lahko računamo tudi s porastom števila poštnih slov. Položaj teh uslužbencev je glede na njih starostno preskrbo prav sličen položaju poštnih slov pred letom 1900, t. j. v času pred ustanovitvijo provizijskega fonda. Tudi sedanji sli, ki so uslužbenci pogodbenih poštarjev (ne poštnih uprave!), so na starost in v slučaju onemoglosti prepuščeni usodi in dobri ljudem. Pri tem ne sme ostati, zlasti ne v sedanji dobi, ki je vsa prepletena s socialnimi gesli in kolektivističnimi stremljenji. Gre za to, da prežive ti naši naj-

skromnejši stanovski tovariši dostojno svoje zadnje dni, one dni, ko se nagiba življenje k zatonu. Tudi poštnim slom je treba omogočiti, da si osnujejo nov privizijski sklad, ki jim bo na kraju njihove dolge in naporene poti v pomoč. Baš na polju starostne preskrbe vidimo v preteklem letu velik napredek. Za pragmatične uslužbence je bil ustanovljen »uradniški pokojninski fond«, za dnevničarje in kontraktualne uslužbence »podporni fond pomožnega osebja v državni službi« in za pogodbeno poštarje »pokojninski fond za državne pogodbeno poštarje«. Da bo krog sklenjen, da med nami ne bo desetega brata, in da bo pravi cilj, ki mora biti preskrba vseh v korist stroke neposredno delujočih uslužbencev dosežen, je treba oživotvoriti le še en sklad, in sicer »provizijski fond za poštne sle krajevine Jugoslavije«.

Za izhodišče bi pri sestavljanju statuta takega sklada prav lahko služila stara, že preizkušena pravila bivšega provizijskega fonda, ki so bila uveljavljena s 1. oktobrom 1900. Vračunanje prejšnje dejansko odslužene dobe je bilo po tem statutu dopustno, toda ne nad 10 let, in še to po preteku 5 letne čakalne dobe. Provizijska osnova je znašala 720 kron na leto (kronski zneski so bili s 1. aprilom 1928 spremenjeni v dinarje), pristopnina pa 5% provizijske osnove. Razen tega je moral vplačevati v sklad vsak član kot letni prispevek 2% navedenega letnega zneska. Pristopnina se je smela vplačati v 24 (izjemoma v 36) mesečnih obrokih. Država je prispevala dvakrat toliko kakor član, neko malenkost pa je prispeval tudi službo-dajalec. Po 10 (izjemoma po 5) letih službovanja so pridobili člani pravico do uživanja provizije, če so postali medtem za službo trajno nesposobni, kar je ugotovil uradni zdravnik. Celotni znesek (720 kron) provizijske osnove se je izplačeval po 40 letnem službovanju oziroma članstvu. Po dopolnjenih 10 letih pa je znašala letna provizija 40% in za vsako nadaljnje odsluženo leto še po 2% provizijske osnove. Dokler član ni dopolnil 40 službenih let, je bila trajna službena nesposobnost izrečni in edini pogoj za pridobitev pravice do uživanja provizije. — Vdove po članih, ki so imeli najmanj 10 službenih let, so imele pravico do polovice možu pripadajoče provizije, če je zakon trajal vsaj 3 leta. Pod določenimi pogoji so dobile lahko tudi odpravnino. Za vsakega nepreskrbljenega zakonskega otroka je pripadal vdovi vzgojevalni prispevek v izmeri ene petine vdovske provizije neglede na število živčih otrok. — Sirote (brez starišev) so imele do dopolnjenega 18. starostnega leta sirotinske provizije v znesku 75% one vdovske provizije, ki jo je dobivala njih mati, ali ki bi le-tej pripadala. Tudi sirotam je pripadala odpravnina, če oče ob smrti še ni bil pridobil pravice do provizije. — Med vojno so se pričele izplačevati provizionistom draginjske podpore (8 kron na mesec). Z izplačevanjem se je nadaljevalo tudi v naši državi (2 dinarja mesečno) vse do 31. marca 1929. leta, ko je gradbeno ministrstvo izdalo odlok, da se izplačevanje draginjskih podpor ustavi, češ da ni za to nobene zakonite podlage. Od takrat pa do uveljavljenja sedanje uredbe so prejemale provizionisti zgolj pro-

vizijo, katere maksimalni zneski se sučejo okrog 40 dinarjev mesečno. Včlanjenje pri provizijskem fondu po prevratu ni bilo več dovoljeno.

Ze iz teh splošnih obrisov se da razbrati, da preskrba poštne slove zaradi kvarnih vplivov svetovne vojne ni bila kdove kakšna, da pa jim je na starost — vsaj pred vojno — vendarle nudila primerno oporo.

Upošteva svoje številčno moč bi poštne sli ustanovitve novega provizijskega sklada nikakor ne smeli izpustiti iz vidika, temveč bi morali zastaviti vse sile za doseg tega dosegljivega cilja.

*

Na podstavi ministrstvenega odloka so prestali biti zaradi reorganizacije poštne službe vsi poštne sli člani provizijskega fonda hkratu z uveljavljanjem prejšnjega pravilnika o državnih pogodbenih poštah, ki je dobil na teritoriju ljubljanske poštne direkcije obvezno moč dne 1. maja 1926. leta. Seveda je s tem dnem prenehalo tudi vplačevanje članskih prispevkov. Do omenjene reorganizacije je teklo poslovanje v zmislu pravil provizijskega sklada popolnoma gladko. Ko so pa postali kasneje nekateri poštne sli, ki so služili pri pogodbenih poštah še nadalje,

za službo nesposobni in so zaprosili za upokojitev, je ministrstvo zavračalo njih prošnje z utemeljitvijo, da nimajo pravice do provizije, ker leta 1926 niso izstopili iz službe zaradi nesposobnosti za službo, kakor je to v statutu izrečno pogojeno, marveč zato, ker je zaradi reorganizacije poštne službe prenehalo njihovo dotedanje službeno razmerje. Glede na to, da fondova pravila za ta primer nimajo nobenega določila, je bil ministrstveni odlok, upošteva staro načelo: statuta strictissime interpretanda sunt, sicer formalno pravilen, vendar samo takrat, če prezremo § 37 omenjenih pravil, ki pravi, da sme ministrstvo pravila vsak čas izpremeniti ali brez okrnjenja že pridobljenih pravic. — Tak odlok tedaj nikakor ni mogel zadovoljiti oškodovanega uslužbenca, ki tudi ni mogel priti do prepričanja, da ga more pripraviti vrzel v statutu ob užitek provizije, za katero je vplačeval prispevke skoro 30 let. Na tožbo, ki jo je zaradi pripoznanja provizije vložil pri državnem svetu, je le-ta razsodil bivšemu uslužbencu v prilog.

S tem je zadeva načelno odločena tudi za vse druge primere, ki se utegnejo še pojaviti, ki pa bodo zelo, zelo redki.

Podpredsednik senata,
senator dr. Fran Novak:

NAŠ DINAR.

Nervoznost, ki se je glede bodočnosti dinarja v zadnjih časih pojavljala med domačim svetom, je sicer že zelo popustila, vendar se mi zdi potrebno, da v pospešenju pomirjenja pribijem nekatere stvari.

Defetisti, ki jih sicer ni dosti, in sploh nervozni ljudje iščejo neprestano prilike, da vznemirijo svojo okolico. Nekateri delajo to iz nekake bolesterne naslade, nekateri pa bi morda tudi radi ribarili v kalni vodi. Kakor ostali svet, se imamo tudi mi boriti z gospodarskimi težkočami. Naša država ni otok sredi oceana; okolica, ki je vsa gospodarsko bolna, naravno vpliva tudi na naše razmere.

Nesmiselno in naravnost greh je zato početje onih, ki skušajo slikati našo gospodarsko situacijo kot posledico njim neljubege in neprijetnega političnega razvoja v zadnjem času. Kakor da bi v drugih državah ne bilo še hujske gospodarske krize! Razni politični nezadovoljneži to seveda tudi sami vedo, toda zdi se, kakor da so popolnoma izgubili glavo, ko so izgubili moč in vpliv med ljudstvom. V kratkovidni zaslepljenosti, ki nam je prinesla že toliko škode, širijo ali vsaj pomagajo širiti vesti, da je dinar slab, da pride do inflacije, da je vse gospodarstvo nezdravo itd. Morda mislijo, da spravljajo vodo na svoj mlin, v resnici pa pljujejo v lastno skledo in žagajo vejo, na kateri sede.

In to velja za vse: za one, ki širijo vznemirjajoče izmišljotine, kakor za one, ki jim nasedajo. Znak brezumnosti je, omalovaževati svoje lastne gospodarske institucije. Objektivno inozemstvo zaupa našemu dinarju; nezaupanje skušajo v inozemstvu širiti le tujci, ki so nam nenaklonjeni, škodoželjni.

In mi naj jim še pomagamo s tem, da sami ne zaupamo, da sami zametujemo svoj dinar? Pamet, ljudje božji!

V srbskih delih naše države — tako sem čul iz merodajnih ust — niti najmanj ne dvomijo v dinar; čuvajo in cenijo ga kot gospodarsko vrednoto, ne pride jim na misel, ga brez povoda zamenjavati z drugimi, dostikrat slabšimi stvarnimi vrednotami. Sosedna Avstrija, ki je resnično v slabih gospodarskih razmerah, drži svoj šiling; njegova vrednost je v zadnjih tednih na zunanjem trgu celo poskočila. Tem bolj zločinsko je početje onih, ki širijo nezaupanje v naš dinar; tja spadajo tudi vsi tisti, ki ga po nepotrebnem spravljajo na zunanji trg.

V pomirjenje vseh dobro mislečih, pa tudi v pomirjenje vseh zbeganih in histeričnih naj ponovim precizno in kategorično izjavo, ki sem jo baš te dni ponovno dobil na najmerodajnejših in najodločilnejših mestih:

Država bo branila dinar kot svojo najvažnejšo gospodarsko postojanko; ščitila in branila bo njegovo vrednost do zadnjega, najsi tudi na žalost in razočaranje špekulantov ali naših zunanjih neprijateljev. Pooblaščen sem, da to avtoritativno izjavo priobčim.

Bolela bo marsikoga glava, ki je v svoji nepremišljenosti sledil lažnim vestem in zgledom in morda celo kupoval tuje, slabše vrednote. Nahajamo se na vrhuncu gospodarske krize. Nisem prerok, a trdno sem prepričan na podlagi dejstev, ki ne varajo, da se bližamo izboljšanju razmer. Potrpeti moramo še nekaj časa, ne smemo pa izgubiti glave. Zaupati moramo v sebe in v svojo moč.

(»Jutro« 1. t. m.)

✦ Cotič Peter

Še februarja meseca t. l. je naš list prinesel sliko poštne veterana in tople besede o Petru Cotiču, upokojenem pošt. poduradniku, ki je nedavno slavil svoj 99-i rojstni dan. Danes ga ni več. Zatisnil je svoje trudne oči, še preden bi se mu izpolnila vroča želja, da bi dočkal svoj 100-ti rojstni dan. Dne 19. aprila t. l. je umrl v navzočnosti svojega 63-letnega sina in zveste mu oskrbnice, ki je skozi dolga leta s pravo krščansko ljubeznijo do bližnjega stregla čestitljivemu starčku, ter mu lajšala težke dneve kronskega upokojenca.

Ko je društvo nižjih poštne uslužbencev prejelo to žalostno vest, je takoj ukrenilo vse potrebno za dostojen pokop svojega najstarejšega tovariša. Na poslednji poti ga je spremljala dolga vrsta uniformiranih tovarišev — nižjih poštne uslužbencev, kakor tudi uradnikov Dravske direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani. Med drugimi smo opazili tudi zastopnika direktorja g. dr. Antona Wagajo in dr. Janka Tavzesa, šefa personalnega odseka pri tukajšnji poštne direkciji, upravnika g. J. Kobeta in g. I. Cofa ter še mnogo drugih gg. uradnikov, Pevsko društvo nižjih poštne uslužbencev pa je zapelo v slovo več ganljivih žalostink. Počivaj v miru!

Državljanstvo in domovinstvo drž. nameščencev.

Mestno načelstvo v Ljubljani opozarja one aktivne in upokojene državne nameščence, ki opirajo svoje državljanstvo edinole na svojo definitivno namestitev v jugoslovenski državni službi, da s samo namestitvijo niso pridobili našega državljanstva in tudi ne tukajšnjega domovinstva, ker ministrstvo notranjih poslov ni usvojilo načela, da so državni nameščenci že s tem naši državljani, če so v državni službi. Vsi ti nameščenci morajo, ako hočejo postati jugoslovenski državljani, zaprositi po rednem potu za državljanstvo v smislu § 12. zakona o državljanstvu. To velja tudi za one osebe, katerih državljanstvo se mora v smislu načelnega navodila ministrstva notranjih poslov presojati po domovinstvu, ki so ga te osebe imele v dobi od 1. januarja 1910. do uveljavljenja mirovne pogodbe, a so jim bile državljanske izkaznice izdane edinole na podlagi njihove namestitve v naši državni službi. Prošnjam za državljanstvo se mora priložiti zagotovilo domovinstva kake jugoslovenske občine. Ta priloga pa odpade, ako je prosilec slovenske, hrvatske ali srbske narodnosti in se je rodil na ozemlju naše države ali pa, ako stanuje vsaj tri leta nepretrgoma v kaki naši občini. Prošenj za državljanstvo ni treba vlagati: a) onim, ki so imeli nepretrgoma od 1. januarja 1910. pa do 16. julija 1920., to je do dne, ko je stopila saintgermanska pogodba v veljavo, domovinsko pravico na onem avstrijskem ozemlju, ki je pripadlo naši državi; b) onim, ki so postali naši državljani po čl. 74. saintgermanske pogodbe, po opciji ali pa po zakonu o varstvu

ELITE

družba z o. z.

Izdelava in prodaja damske, moške in deške konfekcije na debelo in drobno. Prvovrstno izvrševanje po meri. — Poštarji nabavljajte potom Gospodarske Zadruga po konkurenčnih cenah.

Ljubljana, Prešernova ulica šte. 9.

**Vsak poštar čita
„Poštarja“**

manjšin; c) onim, ki so z naturalizacijo bodisi pred uveljavljenjem ali po uveljavljenju zakona o državljanstvu pridobili naše državljanstvo; č) onim, ki jim je bilo na podlagi § 53., točke 4. do 8. in 10., zakona o državljanstvu ugotovljeno jugoslovensko državljanstvo.

Poziv.

Bivši koroški in štajerski legionarji!

Senatu je bil predložen zakonski načrt o narodnem priznanju častnikom, ki so se pod poveljstvom generala Maistra borili za osvoboditev bivše Štajerske in Koroške ter si s tem pridobili zasluge za Jugoslavijo. Predlog, ki ga trenutno proučuje poseben odbor, pride nato v razpravo v senatu in v narodni skupščini.

Ker želimo imeti za vsak slučaj evidenco onih poštarnih uslužbencev, ki prihajajo v poštev, prosimo, da pošljejo po dopisnici svoj naslov uredništvu »Poštarja« v Ljubljani, Sv. Jakoba trg 2.

Za zadevo se bomo zanimali in o poteku poročali..

Pojasnila.

V našem listu »Poštar« štev. 4 od 15. aprila t. l. je izšel članek »Iz finančnega zakona za leto 1931-32«. Cenj. čitatelje prosimo, da blagovolijo v naslovu popraviti 1931-32 na 1932-33. — Urednik.

V prihodnji izdaji našega lista bomo objavili članek o prvem slovenskem stanovskem listu »Poštarni rog«, ki je izhajal v Trstu in o katerem smo poročali že v št. 3 in 4 lista »Poštar«. Napovedani članek bo izšel izpod peresa g. Mohoriča, ustanovitelja lista »Poštarni rog«. — Urednik.

Učinek tožbe glavne kontrole na pripoznanje periodičnega poviška. — Z odlokom prometnega ministrstva od 15. aprila t. l. je odredeno, da se v bodoče ne smejo priznavati uslužbencem periodični poviški, če je glavna kontrola vložila tožbo proti postavitvenemu odloku ali odloku o napredovanju takega uslužbenca, in sicer do razsodbe državnega sveta.

Občni zbor dravske sekcije UPU, ki je bil določen za 8. t. m. se ni vršil, ker so prešla veljati društvena pravila že dne 15. januarja t. l. — Škoda, kajti s časom se marsikaj pozabi, kar bi trebalo shraniti za obračun v svežem spominu.

V Mariboru je g. Čampa svoj čas javno napovedal, da »Poštar« ne bo več izšel, no pa to vest je le še prinesel.

O NAŠEM DINARJU.

Kakor je »Jutro« že poročalo, je imel univ. prof. dr. Bilimovič v soboto 23. IV. t. l. pod okriljem društva »Soče« predavanje o vzrokih in posledicah gospodarske krize po svetu in pri nas. O našem dinarju je med drugim izvajal naslednje: »Dinar je stabiliziran in pokrit preko zakonite potrebe (25%) v samem zlatu s 33,8%, z zlatom in devizami pa celo v razmerju 36,48%. Težko je sicer prerokovati, kako bo nadalje, vendar se da z vso gotovostjo reči, da ni razloga za pesimizem. Vlada je trdno odločena, da ne ukine zlatega standarda. Vztrajali smo in bomo! Ali bomo mogli tudi naprej? Za enkrat ni nobenega razloga za negativni odgovor. Za jamstvo nam služi štednja v državnem proračunu, ki znaša 2 in pol milijarde Din. Prav ta uravnovešeni proračun je najboljši branik proti nevarnosti inflacije. Zedinjene države ameriške in Nemčija izkazujejo milijardne primanjkljaje. Zadnje po-

plave pri nas bodo sicer zahtevale znatne vsote, vendar ne gre precenjevati te nezgode. Naša trgovinska bilanca je tudi aktivna. Tako ni prav nobenega vzroka za pesimizem. Zbegani ljudje sicer kupujejo stavbišča, blago in druge vrednote, da se otresejo denarja. To pa nič ne škoduje, bo vsaj prišel denar spet v obtok. Tudi gradbena sezona obeta biti prav živahna. Nevarni pa so tisti, ki hočejo inflacijo, da bi se lahko rešili svojih dolgov. To je napačen namen! Inflacija je namreč podobna injekciji strupa, ki trenutno sicer poživlja bolnika, pozneje pa nujno nastopi propast. Inflacija pomeni razsulo države, zato je čuvanje dinarja naša imperativna potreba. Inflacija ni lek!« Ta izjava ni samo za to značilna, ker stvarno, jedrnat in vsakomur razumljivo kaže položaj našega dinarja, ampak je tem bolj upoštevanja vredna, ker je to izjava mednarodno priznanega finančnega strokovnjaka.

A. ŠINKOVEC

Velika izbira najmodernejših pomladanskih in letnih čevljev po zelo zmernih cenah

Trgovina s čevlji
LJUBLJANA
POD TRANČO
pri Čevljarskem mostu

Domače delo — svetla točka v krizi. Opozarjamo na oglas v današnjem inseratnem delu tvrdke: Domača Pletarska Industrija, Josip Kališ, Maribor, Trubarjeva 2. Pletilni stroj »Regentin« tvori za delavoljne novo stalno možnost mesečnega zaslužka. — Tvrdka pošlje na željo natančne prospekte.

Gospod Fouché.

Prevodna literatura se je pri nas v zadnjih letih zelo razvila. Dobili smo že lepo vrsto dobrih del. Pred kratkim pa smo čitali časopisni članek, v katerem priporoča nek ljubitelj literature našim knjižnim založbam naj priskrbe slovenskemu čitatelju prevod Emil Ludwigovega zgodovinskega romana o Jožefu Fušéju, vojvodi otrantskem, Napoleonovem vsegamogočnem policijskem ministru. Mnenja je, da bodo Slovenci brali to zgodovinsko sliko z velikim pridom, ne da bi ga bili primorani doseči ali celo preseči. V nadaljnjem nam predstavi to kreaturo takole:

Gospod Fušé je bil genij neznačajnosti. Njegova podlost iz koristolovstva v zgodovini nima primere in njegovo vetrnjaštvo bo ostalo brezsmrten ideal vsem njemu več ali manj podobnim; poštenim ljudem pa predmet največjega zaničevanja. Jožef Fušé je najpodlejša, najbolj lakajska in najbolj izdajalska duša novega veka, nedosežni mojster laži, prevare, in zahrbtnosti. Pred podlo kovanostjo gospoda Fušéja ni bil nihče varen, ne cesar ne papež, ne najintimnejši prijatelj ne nasprotnik, ne velik človek ne povprečnež. Fušé je mislil samo nase, koliko bo on profitiral od novega položaja, od vsakokratnega preobrata. V enem hipu je oblekel novo obleko, novo prepričanje, in ko se je stari gospodar grel še na solncu svoje neopazno

toneče slave, je gospod Fušé že davno imel tajejn pakt z njegovim sovražnikom. Vsakemu služiti, samo da prinaša korist; nikomur biti resnično udan, ampak le navidez; vsakega izdati, čim bi začela zahajati njegova zvezda: to je bila vsa politika Jožefa Fušéja. O brezsmrtni Fušé!

Vsak narod ima svoje Fušéje, ki ne poznajo nobenih idealov, ki ne nosijo procentov in ne donajajo ne donosnih služb ne materialnih užtkov. Pač pa se Fušéji vsakega ideala, naj bo črn ali bel, poslužujejo in hlinijo idealna čustva zato, da si napravijo premoženje in zavojujejo ugodne položaje v družbi, ki gredo vrednim in poštevnim. Brez dvoma so bili in še so, bodisi v Franciji bodisi drugod, še večji neznačajneži, vetrnjaki in konjunkturisti pa še večji lakaji in lizuni ter izdajalci nego je bil Fušé; malokateri pa je imel toliko sreče in tako velikansko zgodovinsko in heroično ozadje. Škodljivi pa so vsi enako, ker demoralizujejo narod. Danes blatijo to, pred čemer so klečeplazili včeraj, jutri pa se bodo slovesno odpovedali vsemu, kar danes povzdigujejo v nebesa. Fušéjevi učenci so nemškutarji ali fašisti, kakor in kar bolj kaže; se vrinejo tudi med narodne prvake, če je mogoče kaj zaslužiti, pa se zopet lahko oblečejo v odloženo srjaco, če se na horizontu pokaže prejšnje ali pa kakšno drugo solnce. Bog nas varuj Fušéjev vseh njans, ki prežijo v masi!

Spoznajajmo jih.

Popravek oz. dopolnilo k svojemu »Poštnemu krajevemu leksikonu za Dravsko banovino« je izdal admin. uradnik Dravske direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani, g. Pirč Franc. Dopolnilo stane Din 10.—. Kdor naroči knjigo za Din 80.—, dobi popravek za stonj.

Društvena poročila.

Poročilo 18. redne odborove seje od dne 17. aprila t. l., ki se je vršila v društvenih prostorih Pred Prulami štev. 1 z običajnim dnevnim redom.

Predsednik Penko otvori sejo ob 19. uri, pozdravi polnoštevilno zbrani odbor, posebno pa še predsednika Kraj. skupine mariborske tov. Božičeva, ki se je odzval vabilu Centralne, da prisostvuje današnji važni seji. Ko predsednik ugotovi sklepčnost, preide k stvari:

1. Čitanje zapisnika zadnje odborove seje od 7. marca t. l. Ko je bil prečitan zapisnik, ki je bil deloma že objavljen v našem glasilu »Poštar« smatra predsednik, da je odobren, ker nihče od navzočih ne ugovarja ter ga da overiti navzočim odbornikom.

2. Došli dopisi: Tajnik Bizovičar prečita razne došle in poslanske dopise, ki se po večini nanašajo na izplačilo bolniških podpor. Te prošnje odstopi odbor ljubljanski Kraj. skupini, da o njih podrobno razmotriva.

3. Poročilo predsednika Penkote: V njem omenja, da je bil primoran sklicati nujno odborovo sejo radi denuncijanstva, naperjenega

Ustanov. 1887.

F. MERŠOL, Ljubljana
Wolfova ulica št. 5

Priporoča bogato zalogo ženskih ročnih del in zraven spadajočih potrebščin. — Predtiskanje in vezenje monogramov ter vsakovrstnih drugih risb. Rokavice, nogavice, trikotperilo.

proti sedanjemu personalnemu šefu gospodu dr. Tavzesu od strani predsednika UPU, sekcije za Dravsko banovino g. Čampe. Pač si lahko mislimo, kaj vse je že storil ta človek proti nam. In vendar so še tovariši in uradniki, ki jim je Bog. Ker smatra predsednik to zadevo kot tajno, proglasi na soglasni predlog preds. Božičeva, da se naj ta točka obravnava zaupno, ozir. tajno. Po končanem razgovoru sestavi odbor potrebno resolucijo, katera se osebno oziroma pismeno odpošlje na merodajna mesta. Odbor spomenico soglasno odobri. Tej pismeni izjavi se pridruži tudi predsednik Božičev v imenu Kraj. skupine Maribor.

Nadalje se spomni predsednik umrlega tovariša Cotiča, ki mu ni bilo dano, da bi prihodnje leto, v mesecu marcu dočkal stoletnico rojstva. Njegovega pogreba sta se udeležila kot zastopnika poštne direkcije svetnika gospoda dr. A. Vagaja in dr. J. Tavzes. Nadalje so spremili starčka na zadnji poti bivši in sedanji upravniki pošt Ljubljana 1 in Ljubljana 2, gospodje J. Kurent, M. Pogačnik, J. Kobe in I. Cof v spremstvu drugih gg. uradnikov direkcije in obeh pošt. Udeležilo se je seveda izvanredno veliko število uniformiranih poštne službencev, vsi, ki niso imeli baš službe. Izrekam v imenu našega društva prisrčno zahvalo vsem gospodom uradnikom in svojim tovarišem, ki so tako lepo počastili našega pokojnega veterana. Še posebej se zahvaljujem poštnim pevcem za ganljive žalostinke, kakor tudi vsem tistim gospodom, ki so spremljali umrlega prav do groba. Naj v miru počiva! — V odgovor tovarišu Bežjaku omeni predsednik, da se je informiral na pristojnem mestu, če bi bilo mogoče občino Vič uvrstiti v izvenmestni, širši dostavni okoliš mesta Ljubljane, s čemer bi prišlo to predmestje v I. draginjski razred. O tem je sedaj izdalo finančno ministrstvo pojasnilo, ki se glasi: Ker je Vič posebna politična občina, ga ni mogoče smatrati za sestavni del Ljubljane, in ga ni mogoče uvrstiti v isti draginjski razred. Tovariš Bežjak vzame to poročilo na znanje. Tovariš Tešar predlaga, naj se pri današnji seji tudi določijo potrebni delegati, ki naj bi posredovali tako radi dopustov in napredovanj, kakor glede poletne službene obleke, izmenjanje pelerin itd. Ker se odbor strinja s tem predlogom, so bili soglasno določeni preds. Penko, Božičev, Tešar in Kastelic, da posetijo prihodnji dan merodajne faktorje.

Predsednik Božičev omeni, da priredi Mariborska skupina letošnjo tombolo prihodnji mesec. Obenem priporoča tudi Ljubljanskim tovarišem, da jo prirede čim preje. Blagajnik Smolnikar, kakor tudi navzoči tov. Kresse omenjata o izvanredno velikih izdatkih za bolniške podpore, posebno za one, ki čakajo da bodo upokojeni. Predsednik Penko pripomni k temu, da sme samo občni zbor spreminjati pravila in pravilnik, priporoča pa navzočemu bolniškemu pregledniku Magliču, da naj skuša pri posameznih bolnih tovariših ugotoviti resničnost bolehanja. V nasprotnem slučaju naj vpiše v izplačilni izkaz svoje opazke. Isto priporoča tudi tovarišu Božičevu za Maribor. Nadalje prečita tajnik iz »Poštarja« od 15. aprila t. l. sledeče obvestilo: »Ministrski svet izda na predlog finančnega ministra uredbo o višini draginjskih doklad in pogojih, pod katerimi pridobe in izgube pravico nanje oni provizionirani poštne službenci (bivši poštne sli) v Sloveniji, Dalmaciji, na otoku Krku in v Kastavščini ter njihove vdove in sirote, ki prejemajo pokojnino (provizijo) iz državnih sredstev skladno s čl. 255 finančnega zakona za leto 1928/29.«

4. Ker se nihče več ne priglasil k besedi zaključil predsednik sejo ob 10. uri zvečer.

Tajnik Bizovičar Joško l. r.

Centrala Društva nižjih poštne službencev opozarja svoje člane še posebej, da bo občni zbor »Dobrote« dne 29. maja t. l. Dolžnost vseh naših članov, ki so tudi člani »Dobrote«, je seveda da se sigurno udeležijo tega občnega zbora. — Za odbor: Penko Josip, predsednik.

To in ono.

Stalno omizje. V četrtek, 12. maja t. l. v lovski sobi gostilne „Pri Sokolu“
NA SVIDENJE!

Lesen denar. V mestecu Tenino (Washington, USA) je prišla mestna banka v konkurz. Ta zavod je bil edini v kraju, ki je oskrboval prebivalstvo z valuto in ker je s proglasitvijo konkurza zmanjkalo denarja, je prišla domača zbornica za trgovino in industrijo na izvirno idejo, ki je menda brez primerne v zgodovini denarstva.

Dala je napraviti novce iz lesa, in sicer iz furnirja. Leseni novci predstavljajo vrednost 1 dolarja, 50 centov in 25 centov ter so zelo lični in nosijo podpis predsednika zbornice za trgovino in industrijo. Na vsakem novcu stoji zapisano, da se lahko v dobi 6 mesecev zamenja za veljavne ameriške bankovce. Čim se je v Ameriki razvedelo za ta denar, je začelo novcev zmanjkovati. Poročajo celo, da so dosegli leseni novci trikratno ceno, ker jih kupujejo številni zbiratelji denarja za svoje zbirke.

ŠIRITE »POŠTARJA«!
ŠIRITE »POŠTARJA«!

Poneverbe pri Savezu nabavljanih zadrug. Pri Savezu nabavljanih zadrug državnih službencev v Beogradu so prišli na sled velikim poneverbam. Ob priliki pregleda knjig so ugotovili, da obvezni prispevki uradnikov za nabavljalno zadrugo in za fond za gradnjo uradniških stanovanj niso v redu knjiženi. Po dosedanjem površnem pregledu knjig se je ugotovilo, da manjka nad 800.000 Din. Poneverbe sta zakrivila glavni blagajnik Marin Bulić in glavni knjigovodja Anton Marković, ki sta bila aretirana. Pri zaslišanju sta na policiji priznala poneverbe ter sta bila nato izročena sodišču, ki vodi nadaljnjo preiskavo. Odkritje je izzvalo v javnosti zelo mučen vtis, v uradniških krogih pa veliko ogorčenje.

Specijalni oddelek. Doznali smo, da ima tovarna za ovadbe, o kateri smo poročali že zadnjič, svoj specijalni oddelek za denunciacije, ki deluje malone leto dni. Čestitamo! — Zatrjuje se tudi, da bodo prišli izdelki te kvalitete fabrikantom precej drago.

Strahopetna sumničjenja, bolne ambicije in bojazen za fotelje še niso načela in ideje!

Matjaž morda nikoli več
podzemске te dvorane
ne zapusti in vojska mré,
a kdor je živ, ne kinka, gre —
jaz pojdem med cigane.

Mongolske znamke. Mongolija dobi lastne znamke in sicer jih bodo natisnili v Moskvi.

Beograd—New-York. Dne 27. aprila t. l. ob pol 18. uri je ameriški poslanik na našem dvoru, g. Prince, telefonično govoril 10 minut s telefonsko centralo v New-Yorku. To je bil prvi telefonski razgovor med Beogradom in New-Yorkom.

Triminutni razgovor na tej progi stane borih 3600.— Din.

Brezžični telefon. Izumitelj Marconi preizkuša novo iznajdbo, zvezo centrale za ul-

traktatke valove z navadnim telefonom. Ta iznajdba naj bi po Marconijevem naziranju dala vsakemu telefonu možnost stopiti s pomočjo ultrakratkih valov v stik z ladjami na širokem morju, otoki in prekomorskimi kontinenti. Poskusi so toliko že uspeli, da je mogoče s pomočjo 52 cm ultrakratkih valov govoriti na razdaljo 150 km z ladjo na poti v Šanghaj. Marconi je govoril na ta način iz St. Margherite v Liguriji.

Kameleon. Ta čudna spreminjasta žival ima pod svojo kožo več plasti celic, ki so napolnjene z raznobarnimi tekočinami. Kadar pride žival v nevarnost, izpusti tisto barvo, s katero se hoče zaščititi in ki najbolj odgovarja njeni okolici. Odtod kameleonsko spreminjanje.

ŠIRITE »POŠTARJA«!
ŠIRITE »POŠTARJA«!

Na mojem življenju in moji usodi ni nič, v uspehih mojega življenja pa tiči silno veliko. Fichte.

*

Sleherni uspeh izgubi svojo vrednost, če ni dosežen z moralnimi sredstvi.

L o m - T e - G a.

Petdnevni teden v Ameriki. Kongres Zedinjenih ameriških držav se je bavil s predlogom glede uvedbe petdnevnega delovnega tedna za vse državne uradnike. S tem hočejo olajšati delovni trg ter zmanjšati brezposelnost. Petdnevni delovni teden je že v rabi v Zedinjenih državah ameriških v gospodarskem življenju. Obe zakonodajni skupščini Zedinjenih držav ameriških ste odobrili načrt zakona, s katerim se skrajša delovna doba poštne službencev na 42 ur v tednu. Zakon je potrdil tudi predsednik republike Hoover. Stopil je v veljavo 1. dan meseca julija 1931. Poštne službenci imajo po zakonu prosto vsako soboto popoldne, službenci pri potujočih poštah pa so prosti zato kak drug dan v tednu. — Delovna doba poštne službencev se po zakonu skrajša od dosedanjih 48 ur v tednu na 42 ur. — Te ugodnosti je deležnih 150.000 poštne službencev Zedinjenih ameriških držav. Zato morajo sprejeti v poštno službo 10.000 novih nameščencev, kar bo vplivalo na zmanjšanje brezposelnosti v tej stroki. Podoba je, da Amerika rešuje vprašanje drž. nameščencev na čisto drugačen način kakor vse države, ki so se zadnja leta s tem vprašanjem bavile in se še bavijo. Vso zadevo pretresa in rešuje velikopotezno brez šablone, rešuje bolje, razumneje in socialneje kakor vse ostale države. Dvomimo, da se bodo ostale vlade spričo znane vneme za tako zvani »amerikanizem« od ameriške vlade kaj pravega naučile, ampak bodo rajše utonile v kratkovidni nesocialni politiki do državnih službencev, ki navsezadnje rodi veliko zla.

Dopusti poštne uradnikov v posameznih državah. Mednarodni urad dela v Ženevi je izdal zanimivo studijo o razmerah plačnega dopusta državnih uradnikov v raznih evropskih državah, v katerem je govor tudi o dopustu poštne uradnikov. V tem so najvažnejša določila naslednja: Belgija: Dopust je odvisen od načina uporabe in traja 15 dni. Izredni dopust od slučaja do slučaja, če so važni vzroki. Bulgarska: Dopust je odvisen od predpogoja: 6 mesecev nepretrgane službe in traja 30 dni. Izreden dopust največ 7 dni. Danska: Dopust ni odvisen od kakšnih pogojev in traja 4 tedne. Dovoljen je izreden dopust. Nemška: Dopust je odvisen od načina porabe in starosti ter

traja 16 do 42 dni. Dovoljen je izreden dopust. **Finska:** Dopust je odvisen od službenih let in traja 14 do 30 dni. (30 dni že po 10 službenih letih.) **Francoska:** Dopust je neodvisen, pogoj pa je 1 službeno leto, traja 21 dni (42 dni, ako ni imel uradnik v zadnjih treh letih posebnega dopusta.) **Angleška:** Dopust je odvisen od službenih let in uporabe in traja 14 do 27 dni. Izreden dopust je dovoljen. **Italijanska:** Dopust neodvisen, traja 30 dni, poseben dopust je mogoč do 30 dni. **Nizozemska:** Dopust je odvisen od plače; traja 12—14 dni. Dovoljen je izreden dopust. **Avstrija:** Dopust je odvisen od službenih let in kakovosti uporabe, traja pa 8 do 35 dni (izreden dopust). **Angleška:** Dopust je odvisen od uporabe, predpogoj 1 službeno leto, traja pa 2 do 5 tednov. Izreden dopust največ 3 dni. **Romunska:** Dopust je neodvisen in traja 1 mesec. Izreden dopust največ 15 dni. **Švedska:** Dopust je odvisen od službenih let, predpogoj 3 do 4 leta službene dobe in traja 20 do 45 dni (izredni uradniki 8 do 16 dni). Izreden dopust je dovoljen. **Španska:** Dopust je neodvisen in ni v zakonu utemeljen, dovoljuje ga pa ministrski predsednik do 30 dni. **Madžarska:** Dopust je odvisen od predizobrazbe, dostojanstva, od službenih let in starosti. Zakonske dobe ni, traja pa od 1 do 6 tednov. Izreden dopust je dovoljen.

Kupujte le pri tvrdkah, ki oglašajo v našem glasilu!

Znižanje poštних pristojbin na Nemškem.

Upravni svet nemške državne pošte je sklenil na svoji seji dne 30. decembra 1931 znižanje poštних pristojbin v pisemskem in paketnem prometu, in sicer za pisma v daljnem prometu do 20 g namesto prejšnjih 15 Rpf odslej 12 Rpf, čez 20 do 250 g namesto 30 Rpf le 25 Rpf, čez 250 do 500 g kakor lani 40 Rpf; za dopisnice v daljnem prometu: navadne lani 8 Rpf, letos 6 Rpf, z odgovorom lani 16 Rpf, zdaj 12 Rpf. Te pristojbine veljajo za promet s tistimi sosednimi državami, za katere so že zdaj veljavne tuzemske pristojbine.

Paketne pristojbine so zdaj takole urejene: za pakete do 5 kg je plačati v 1. pasu 30 Rpf, v 2. pasu 40 Rpf in v 3. do 5. pasu 60 Rpf. Čez 5 do 10 kg je pribitek v 1. pasu za vsak kg 5 Rpf, v 2. pasu 10 Rpf, v 3. pasu 20 Rpf, v 4. pasu 30 Rpf, v 5. pasu pa 40 Rpf. Za pakete čez 10 kg znaša ta pribitek v 1. pasu 10 Rpf, v 2. pasu 15 Rpf, v 3. pasu 20 Rpf, v 4. pasu 25 Rpf in v 5. pasu 30 Rpf. Vrhutega plača prejemnik za vsak paket, ki se mu dostavi, 15 Rpf dostavnine.

Brzovjavne in telefonske pristojbine so ostale neizpremenjene.

ŠIRITE »POŠTARJA«!

Bakteriološka higienska preiskava pisemskih znamk. Ravnatelj pruskega medicinskega preiskovalnega urada dr. Bach je poštne znamke bakteriološko-higiensko preiskal.

Za preiskavo so znamke razdeljene v štiri skupine. V prvi skupini se nahajajo znamke, vzete iz sredine celih pol. V drugo skupino spadajo znamke, ki se posamezno pri okencih (linicah) prodajajo ter so že prišle v dotiko s prsti. Tretja skupina obsega že rabljene znamke, ki se takoj po sprejemu pisma kar najbolj previdno s kuverte odlepijo. V četrti skupini so pa rabljene ali ne-rabljene znamke iz zbirke, v katerih so bile že več časa.

Uspehi preiskave:

Preiskava znamk prve skupine je pokazala, da so, ko pridejo na okence, popolno-

ma neškodljive. Na papirju in na gumirani strani ni kali ali klic, ki bi utegnile človeškemu zdravju škodovati. Tu gre po večini za neškodljive bacile in navadne zračne klice.

Tudi preiskava posameznih, pri okencu prodanih znamk (skupina 2), vsebuje v bistvu neškodljive organizme, vendar pa je na njih že več klic, zlasti na spodnji strani.

Jasno pa je, da se pri prodaji posamične znamke umažejo, kar je s higienskega stališča kolikor toliko škodljivo. Priznati je treba, da uradnik lahko prenaša škodljive bacile z roko ali s kašljem. Črevesne bolezni, difterije, jetike, škrlatinke, influence in drugih nalezljivih bolezni se kaj lahko naleže človek od človeka. Ali ta nevarnost prenosa bolezni je ravno pri znamkah jako majhna. S higienskega stališča bi morale vse pošte kakor tudi trafike in trgovine, ki imajo na prodaj pristne znamke, imeti za povlačenje gumirane strani posebno napravo, občinstvu v uporabo. Slinjenje gumirane strani znamke ni fino, ne higiensko.

Kupujte le pri tvrdkah, ki oglašajo v našem glasilu!

Zgodovina na poštних znamkah, zlasti na ameriških. Poštna znamka kaže navadno nekak dogodek ali bistvo, bodisi da predstavlja važno politično ali učeno osebo, bodisi da spominja na zgodovinsko dejstvo: zmeraj je ž njim v zvezi. Tako so tudi na pisemskih znamkah upodobljene samo v nekaterih deželah nahajajoče se živali ali rastline ter s tem približane širšemu zanimanju. Tako predstavljajo znamke s Kube skupino palm, znamke s Tonga boabab (*Adansonia digitata*), znamke iz Novega Južnega Walesa rastlino Marath, skoraj dva metra visoko rožo, znamke z Madagaskarja pa banano. V drugih zemljah predstavljajo znamke lepe pokrajine ali dolinske partije, reke, gorske velikane, jezera itd. Pa tudi morje z burnim viharjem, lične ladje z belimi jadrji ali pa z velikanskimi parniki vidimo na poštних znamkah.

Še vse rajši kakor za upodabljanje pokrajin se rabijo znamke za uprizoritev zgodovinskih dogodkov. V tem oziru se odlikujejo zlasti Zedinjene ameriške države, ki so napisale tako rekoč vso svojo zgodovino na znamke. Namen, ki ga ima izdaja takih znamk, je pospeševanje domoznanstva in zanimanja za domačo deželo. Prva spominska znamka te vrste je bila v Zedinjenih državah Kolumbova serija, ki je izšla l. 1893 v spomin odkritja Amerike. Serija, ki je obsegala znamke 16 vrednot, je kazala veselje in srečo pogumne morske vožnje, divjo prvotno pokrajino, razglas njenega odkritja itd.

Ko so priredili l. 1898 v Zedinjenih državah veliko mednarodno razstavo, je bila zopet izdana spominska serija znamk. Kaže nam prodiranje Evropecev na zapad, borbo s prirodnimi elementi, divjimi zvermi in Indijanci. Stopnjema so morali zemljo obdelavati, gozdove podirati ter graditi mostove čez široke reke. Na pridobljenem svetu so začele rasti hiše in hišice in tako so nastale vasi in mesta.

Tri leta kasneje, l. 1901 je izšla nadaljna serija, ki je imela šest vrednot; predstavljale so stoletnico izumov. Tehnični napredek Amerike je bil torej ovekovečen tudi na znamkah. Na njih vidimo avtomobile, železnice, oceanske parnike, žerjave, jeklene mostove in zračne ladje. Važni tehnični izumi, kakor telefon in aeroplan, pa niso uprizorjeni. To si razlagamo na ta način, da serija kaže zmeraj gotovo dobo zgodovinskega razvoja Amerike. Ta namen je viden tudi na seriji, ki je izšla l. 1907; kaže nam ustanovi-

tev prve angleške kolonije v Ameriki, Jamestown.

Nadalje so spomina vredne tudi dvo-centne znamke, ki so bile izdane v spomin na pridobitev Aljasko in odkritja Hudsona. Pusti, s snegom in ledom pokriti svet Aljasko, kjer živi jako malo ljudi, je bil ruska lastnina. L. 1867 so ga Zedinjene ameriške države kupile od Rusov za 7.2 milijona dolarjev. Aljasko so Rusi dobili l. 1809. Ob stoletnici tega dogodka je izšla l. 1909 znamka Aljaska. Isto leto je bila izdana spominska znamka Hudson, v spomin prve paroplovbe po njem l. 1809. Sredi te znamke je obrazec, v katerega ozadju vidim palisade. Ladja »Polumesec«, na kateri je Hudson odkril reko, plove proti reki, a parnik »Clermont«, izum Fultonov, jadra v nasprotni smeri. Spredaj na znamki pa vidimo Indijanca v kanuju, prvotnem prometnem sredstvu po reki.

L. 1912 do 1913 je izšla serija Panama s štirimi vrednotami. Panamski prekop je velikanskega pomena za gospodarski razvoj Amerike, ker je dvignil ameriško trgovino na nepričakovano višino. Znamke kažejo panamski prekop, zlata vrata itd.

Po svetovni vojni je izšla vrsta nadaljnjih spominskih znamk. Spomina je vredna serija, ki je bila izdana v spomin tristoletnice pristanka Hugenotov in Valoncev k obrežju. L. 1925 je izšla serija znamk v spomin na prihod prve norveške izseljeniške kolonije. Kmalu po svetovni vojni l. 1919. je izšla znamka, ki predstavlja konec strašnih krvavih dni. Na njej vidimo stoječi kip zmagovite Svobode, zadaj pa prapore petih dežel: Amerike, Francije, Anglije, Italije in Belgije. Tudi uspeli let Lindberghov iz Novega Yorka v Berlin je bil ovekovečen z deset-centno znamko.

In tako imamo na znamkah del zgodovine. Od odkritja Amerike pa do današnjega dne nahajamo vse važne zgodovinske momente na ameriških pisemskih znamkah: trdo delo prvih priseljencev in zadnji junški let Lindberghov.

ŠIRITE »POŠTARJA«!

Kako gospodarijo Madžari. Kakor kaže zadnji proračun, so osebni izdatki vedno večji, tako da znašajo letos že 55 odstotkov. Velika Madžarska je imela pred svetovno vojno 48.880 uradnikov, danes pa šteje skoraj za dve tretjini zmanjšana država 42.861 uradnikov in to v najvišjih plačilnih razredih več kakor pred vojno. Državnih tajnikov je danes 21, prej jih je bilo 15. Število upokojencev pred vojno je znašalo 6.300, danes pa 111.880. Pokojnine so znašale 212.8 milijona pengö (1 pengö = čez 9 Din). Od pokojnin pride skoraj četrtina na armado ter 63 milijonov pengö na železnice. Ljudsko pomanjkanje se kaže v zmanjšanju davčnih dohodkov. Zgoraj omenjeno število bržkone ni popolno, zakaj po drugih poročilih o državnem proračunu ima Madžarska 122.492 javnih nameščencev in 111.886 upokojencev. Tako razmerje je pač težko najti v katerikoli državi. Vrhutega plačuje letno Madžarska na pokojninah nameščencem, beguncem iz nasledstvenih držav 90 milijonov pengö. — Državni dolgovi so tile: 27.1 milijona pengö predvojnih dolgov, 0.4 milijona vojnih ter 20.7 milijona povojnih dolgov, brez sanacijskih posojil. Spričo navedenih razmer ni nič čudnega, da je vlada sklenila znižati plače državnih uradnikov in nameščencev, kakor tudi nameščencev avtonomnih korporacij. Zmanjšanje plač je stopilo v veljavo 1. septembra 1931 in znaša od 1. do 3. razreda po 14 odstotkov, od 4. do 6. razreda po 12 odstotkov ter v ostalih plačilnih stopnjah po 10 odstotkov dosedanjih plač. Razen tega

bodo izdali tudi smernice glede odstavljanja nadštevilnih uradniških moči, kar se naj izvrši v štirih letih.

Češkoslovaška. Pri nekaterih poštah so uvedli predstojniki prodajo znamk po 20. uri in ob nedeljah. Brzjav je na rakovi poti, zato naj ga rešijo znamke! To ugodnost uživajo po večini ponočnjaki ob raznih prilikah. Trgovski krogi porabijo malokdaj tako priliko. Seveda samo tedaj, kadar gredo brzjaviti pa zvejo, da bi bila brzjavka dostavljena šele zjutraj, zato kupijo znamko, napišejo ekspresno pismo, ki ga prejme naslovnik ravno tako hitro. Na ta način si prihranijo brzjavne pristojbine. Ko bi te naredbe ne bilo — bi brzjavili in poštni erar bi več zaslužil. Potemtakem se je naredba slabo obnesla, saj so brzjavni dohodki manjši, kakor kdaj prej. Trgovski talent tistih načelnikov velikih brzjavnih central se slabo uveljavlja.

Civilni in vojaški državni uslužbenci v ČSR. V armadi bodo uvedli nov način pohvale pri odhodu iz aktivne službe. Pohvalno pismo ima biti I., II. in III. stopnje. I. bo podeljeval minister narodne obrambe, II. deželni vojaški poveljnik, III. pa divizijski poveljnik. Civilni državni uradnik pa prejme po petintridesetletnem službovanju četrtno konceptnega papirja.

Nov poklic

za dame in gospode z upeljavo strojnega pletenja v hiši. Zagotovljen zaslužek ca Din 1500 na mesec, ker mi spleteno blago prevzamemo, plačamo plačilo (zaslužek) za pletenje in dobavljamo predivo za predelavo. Pišite po brezplačne prospekte še danes.

Domača pletarska industrija No 97
Josip Kališ, Maribor
Trubarjeva ul. 2

ŠIRITE »POŠTARJA«!

Ustanovljeno 1852.

Teod. Korn, Ljubljana
Poljanska cesta št. 8
(preje Henrik Korn)

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacija vodovodov. Naprava strelodvodov. Kopališke in klosetne naprave. Centralna kurjava.

Kupujte le pri tvrdkah, ki oglašajo v našem glasilu!

Medić-Zankl, Ljubljana

Lastnik Franjo Medić

Firnež, laneno olje, laki, oljnate in suhe barve

A. & E. SKABERNE
Ljubljana, Mestni trg št. 10

Priporočamo Vam

PUCH-kolesa

ki so vedno na **prvem** mestu!
Dobe se po solidni ceni, tudi na obroke, le pri tvrdki

IGN. VOK

Ljubljana
Kranj
Novo mesto

Manufakturno blago vseh vrst kupite najceneje v trgovini

O. Šlibar, Ljubljana

Stari trg št. 21

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehalnih palic.

Za vsa v našo stroko spadajoča dela se priporoča

Tone Malgaj

družba z o. z.
stavbeni pohištvni pleskar in ličar, sobo in črkoslikar

Ljubljana
Kolodvorska ul. 6

Kupujte pri tvrdkah, ki inserirajo v našem listu!

Čepice, znake

ter vse ostale potrebščine za poštarje ima stalno v zalogi

A. Kassig, Ljubljana

Židovska ulica št. 7.

Oglasi v „Poštarju“ imajo gotov uspeh!

Vsakovrstne ure, zlatina, srebrnina in optični predmeti

po nizkih cenah pri **L. VILHAR, urar**
Ljubljana, Sv. Petra cesta 36

Ne boste čutili krize, ako boste imeli zastore, pregrinjala in perilo strojno vezeno pri tvrdki

M. Leitgeb, Ljubljana

Jurčičev trg št. 3.

Modna manufakturna trgovina **Fabiani & Jurjovec**
LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.

se priporoča pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštinih nameštencev.

Cene zmerne! Postrežba točna in solidna!